

Gange, naar man kjører til Mølle, og det er desuden kun tilladt paa enkelte bestemte Steder at kjøre over Landsgrændsen, forsaavidt det ikke gaaer ud paa Kjørsel til sine Marker; der er enkelte bestemte Veie anvisste, hvor man maa kjøre, men der er undertiden halve Mil imellem dem. Den anden af disse Møller er Bargaard Mølle. Det er en Arveforpagtningsmølle efter Contract af 3die Juli 1745. Arveforpagtningsforholdet bestaaer endnu, men det er som bekendt ikke meget forskjelligt fra Eiendom. Efter Slesvigsk Lov kunde Enhver afløse sit Arvefæste eller Arveforpagtningsforhold ved at indbetale 2 pCt. af Jordens Taxationsværdi og 2 pCt. af Bygningernes Brandtaxationsværdi. Ved Møllevangens Ophævelse fik Gieren en Nedsættelse i sin Canon af 36 Rd. 77 $\frac{1}{2}$, og ligeledes en af de Slesvigiske 4 pCt. Domantialobligationer paa 100 Rd. Denne Mølle ligger lige i Landsgrændsen. Mølledammen og Møllebækken gjøre Grændsen mellem Slesvig og Danmark. Der hører kun et meget ubetydeligt Areal til denne Mølle, nemlig kun 1 Steppe, 3 Sjerdinglar og $1\frac{3}{4}$ Album Hartorm. Foruden Gammelskat, som selvfølgelig hviler paa Møllens Jord, ligesaa fuldt som paa andre Jorder, betaler denne Mølle endnu en aarlig Jordebogsafgift af 46 Rd. 38 $\frac{1}{2}$, og ved ethvert Gier- og Thronskifte betales en særskilt Afgift, den saakaldte Laudemium, bestaaende af en Rysenobel, der om trent skal være det Samme som 8 Rd. Den nuværende Arveforpagter kjøbte Møllen i 1857. Han foresandt da gamle Bygninger, og paa Møllen har han siden opført nye og temmelig storartede Bygninger, Bygninger, der ere asurerede for ca. 27,000 Rd., men Forholdet er her det samme som ved Brænøre-Mølle, der kommer kun Faa og lader Noget male hos ham. Den store Indførselstold, som i 3 Aar bestod, har bevirket, at de tidligere Møllegæster Syd for den nuværende Grændse kjøre andre Steder hen, og denne Mand har nu sin store, nye Mølle, men han har ikke noget Syndeligt at bestille. Ved denne Mølle er nu den Mærkelighed, som jeg vil bede den høitærede Indenrigsminister lægge Mærke til, at Gieren endnu betaler en aarlig Afgift af 8 Rd. for en Concession, som han har paa at drive et

Gryn- og Grubeværk, men det Allermærkeligste derved er, at denne Concession, som jeg her har i min Gaand, er udstedt af den nuværende høitærede Indenrigsminister den 14de August 1867. Som bekendt traadte alle danske Love i Kraft derne den 1ste April 1867, og jeg maa derfor finde det meget mærkeligt, at man finder det rigtigt at udstede en Concession paa at drive et Gryn- og Grubeværk flere Maanedere efter. I denne Concession staaer der: „Sovrigt bør der ved ethvert fremtidigt Gier-skifte, og hvergang den paagjældende Mølle maatte overgaae til en ny Besidder, uopholdelig ansøges om og erhverves nærmere allers høieste Stadsfæstelse paa den omhandlede Bevilling“. Jeg kan nu ikke forstaae, hvorledes den høitærede Indenrigsminister den 14de August 1867 kan sige, at det maa være nødvendigt, at man skal ansøge om en saadan Bevilling, thi fra den 1ste April 1867 kunne jo Alle anlægge saa mange Gryn- og Grubeværker, som de ville. Den høitærede Indenrigsminister meente, da han udtalte sig nylig, at der ikke var saadanne Forhold tilstede. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa dette i mine Dine abnorme Forhold. Jeg har den Tro, at Gieren af Bargaard Mølle maa kunne blive fritagen for denne Afgift, men jeg kan, som sagt, slet ikke forstaae, hvorledes denne Concession har kunnet komme frem den 14de August 1867. Jeg har tænkt mig, at muligviis strax efter Thronskiftet disse Concessioner ere blevne indsendte til Stadsfæstelse, og at de muligviis ere blevne liggende i Ministeriet og først ere stadfæstede paa en saafaldig Datum; men det forekommer, som sagt, mig ikke, at den høitærede Minister havde nogen Grund til at udstede en saadan Concession 4 Maanedere efter, at de danske Love vare traadte i Kraft i de indlemmede Districter, Love, som give Enhver Afgang til at anlægge og drive saamange Møller, han vil.

Den tredie Mølle, som foresindes i mit District, er Binderup-Mølle. Den blev kjøbt ved offentlig Auction af Regjeringen i 1844 for en Sum af 1,920 Rd. Den blev kjøbt som Arveforpagtningsmølle. Paa den hvilede der en aarlig Canon af 350 Rd. samt et Laudemium, der skulde betales ved hvert